

عنوان مقاله:

مروری بر مولفه های خودگردانی در ساختمان های بلند مرتبه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

وحید محمدی خوشبخت - کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

امروزه با افزایش میزان مصرف انرژی و کاهش روزافزون ذخایر تجدید ناپذیر انرژی و همچنین بوجود آمدن مشکلات ناشی از استفاده بی مهابا از منابع فسیلی، ضرورت بکارگیری منابعی نو در تامین انرژی بیش از پیش احساس می شود. طراحی ساختمان هایی که ویژگی صرفه جویی در انرژی و هم چنین حفاظت منابع طبیعی را در خود داشته باشند در زمره اصلیتترین مسیولیت های معماران قرار می گیرد. همین امر سبب می شود تا نحوه ذخیره سازی انرژی های پاک و همچنین چگونگی بهره وری از آن ها به یکی از اصلی ترین مسایل تامین انرژی ساختمان ها تبدیل گردد. هدف از این پژوهش معرفی و بررسی سازو کار ساختمان های خودگردان است. ساختمان هایی که بدون اتصال به شبکه های مجموعه شهری تمامی نیازهای خود را از طریق پتانسیل انرژی پاک تامین می کنند به عبارت دیگر این ساختمان هادی می توانند به شکل های متفاوتی نیازهای گرمایش و سرمایش ساختمان، و نیازهای اتصال به شبکه شهری را به صورت خودکفا پاسخ گوید و در پاره ای از موارد انرژی مازاد نیز برای توسعه شبکه شهری تولید کنند. در ابتدای این مقاله به ضرورت های نیاز به وجود چنین ساختمان هایی پرداخته شده در ادامه تحلیلی بر چند ساختمان خودگردان انجام شده است و ریز ایتام های خودگردانی به دست آورده شده است. در بخش دو به ارایه راهکارهای موجود برای طراحی ساختمانهای خودگردان به خصوص در مقیاس بلند مرتبه سازی اشاره شده است. روش تحقیق پژوهش به صورت مطالعه تحلیلی-توصیفی و روش گرد اوری داده ها مطالعات میدانی کتابخانه ای می باشد. نتایج حاصل از مطالعات نشان می دهد که طراحی چنین ساختمان هایی می تواند به عنوان یک نیروگاه کوچک، تمام یا بخش عمده ای از انرژی مورد نیاز خود را تامین کند تا علاوه بر کاهش هزینه ها، کمک شایانی در جهت حفظ و نگهداری از محیط زیست طبیعی، چه در سطح کلان و چه در محیط پیرامون خود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

ساختمان خودگردان، صرفه جویی در انرژی، ساختمان بلند مرتبه، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662537>

